

РЕШЕНИЕ

№ 9607

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167 ал.2 т.2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е по жалба на В. К. В., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] чрез адв. К. А. М. с адрес за призоваване [населено място], [улица]вх.А, ет.2 срещу принудителна административна мярка – принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, приложена на 19.11.2024г. в [населено място] от контролор №39 – автомобилен транспорт в ЦГМ ЕАД за моторно превозно средство с ДК [рег.номер на МПС] .

В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага, че обжалваната ПАМ е приложена от материално и персонално некомпетентен орган. Сочи се, че е нарушено правото му на защита поради неяснота в документите и липса на данни за органа, наложил ПАМ. Поради това жалбоподателят счита, че приложената ПАМ е незаконосъобразна и моли да бъде отменена.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. Моли съдът да отмени процесната ПАМ, като незаконосъобразна. Претендира направените по делото разноски по списък и представя доказателства за плащане.

Ответникът- „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор "Принудително задържане", отдел „Паркиране", Дирекция „Паркиране и мобилност" в „Център за градска мобилност“ ЕАД, се представява от адв. Г., която оспорва жалбата. Претендира разноски, съгласно представен списък.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.11.2024 г. в 09.01 часа със съобщение № В 2534978 е постановено принудително задържане с техническо средство скоба на автомобил Ф., рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. К. В., ЕГН [ЕГН], поради паркиране на автомобила в [населено място], на [улица] между [улица] и [улица]– „Синя зона“, за който липсват данни и доказателства за заплащане на „синя зона“ с СМС или респективно да има поставен талон за платено паркиране. Принудителната административна мярка е постановена от служител на „ЦГМ“ ЕАД, контрольор № 39, на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, на основание чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщението № В 2534978 от 19.11.2024 г. (л. 12 от делото), в което било посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг. Съставен бил протокол за блокирани автомобили от 19.11.2024 г., в който е отразено, че МПС „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 09:01ч. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата - 19.11.2024 г. в 10:04 ч., след заплащане на „глоба“ в размер на 30лв. от жалбоподателя, екип на „ЦГМ“ ЕАД е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СОА18РД- 95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община; Заповед № СОА17-РД95-554/29.09.2017 г. на кмета на Столична община; Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от председателя на съвета на директорите на ЦГМ; схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС; допълнително споразумение между ЦГМ и контрольора, наложил административната мярка, длъжностна характеристика за длъжността и др.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел участващият в проверката служител на „ЦГМ“ ЕАД – Б. Н. Й. на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“. Същият дава показания, че на 19.11.2024г. бил на работа, с колегата си Р. С.. След като установили, че не е заплатена таксата за почасово паркиране, същите му поставили на автомобила техническо средство тип „скоба“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал.

1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип „скоба“, таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане,чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, от търговското дружество е приета Инstrukция за работата на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране и мобилност“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя зона“ и „Зелена зона“, в която е регламентиран действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“. Предвид горното неоснователно е възражението, че служителят, наложил процесната ПАМ е следвало да бъде оправомощен от страна на кмета на СО за прилагане на ПАМ. Съгласно т.2 от Заповед СОА18-РД-95-454/03.08.2018г след констатиране на престой на ППС без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служители на общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД, се извършва принудително задържане чрез блокиране на колелата на неправилно паркираното ППС с използване на едно или повече технически средства тип „скоба“, в т.3 от същата се посочва екипът за принудително задържане на неправилно паркирани ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба“, състоящ се от контрольор и шофьор, извършващи операциите по задържането и освобождаването, като в т.6 изрично е предвидено, че контрольорът поставя техническото средство тип „скоба“. По делото е представена длъжностна характеристика и допълнително споразумение към основния трудов договор от 30.11.2022г, от които се установява, че Р. С. заема длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, сектор „Принудително задържане“, отдел

„Паркиране“, дирекция „Паркиране мобилност“ в ЦГМ ЕАД.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и дължостни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили /лист 76 от делото/, който констатира поставяне на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване. По същия начин стои положението с поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер. Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

Неплащането на дължимата на основание чл. 99, ал. 3 от ЗДвП цена за паркиране към момента на задържане на автомобила е безспорно по делото, доколкото това е твърдение на административния орган, а жалбоподателят не твърди противното.

В конкретния казус са обективирани и двете материалноправни предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП - налице е паркиране на превозното средство на място в зона, определена за платено паркиране и не е заплатена дължимата такса за паркиране.

Съгласно Заповед СОА21-РД95-578/26.11.2021г на кмета на СО мястото, където е бил паркиран автомобила се явява зона, определена за платено паркиране. Не се споделят доводите на жалбоподател, че ПАМ е незаконосъобразна поради влязло в сила Определение №7678/20.06.2024г по адм.д.№5835/2024г на ВАС. С цитираното определение ВАС потвърждава разпореждане №5390/16.05.2024г, с което съдът е разпоредил да бъдат безусловно прекратени действия, извършвани от длъжностни лица от СО, разпоредени от зам.кмет по транспорт по въвеждане на нова постоянна организация на движението в [населено място] по [улица], [улица]и [улица]чрез разчертаване на нова пътна маркировка, поставяне на пътни знаци, преградителни съоръжения и т.н. С цитираното Определение на ВАС не се отменя въведения със закон режим за почасово платено паркиране по чл.99, ал.1 от ЗДвП и не се отменя статута на „синя зона“ на [населено място] по приложение №9 към чл.46, ал.2 от НОДТСО /Изм. Решение №148 по Протокол №12 от 22.03.2012г/, в чийто обхват попада [улица], където е извършено процесното паркиране. Съдът отбелязва, че с цитираното определение на ВАС не се отменя статута на ЦГМ като служба за контрол по чл.167, ал.2, т.1 и т.2 от ЗДвП, уреден в заповедта на Кмета на СО и не се отменят уредените правомощия на ЦГМ по използване и прилагане на техническо средство

тип „скоба“. Конкретното място, на което е бил паркиран автомобилът на жалбоподател, безспорно попада в обхвата на зона за почасово платено паркиране „Синя зона“ и паркирането е следвало да бъде заплатено по един от посочените в НОДТСО начини.

Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

При тези фактически констатации, съдът намира, че е спазена процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. и приложение № 1 към нея.

Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса. С оглед на изложеното атакуваната ПАМ се явява законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се определя като основателно и следва да му се присъдят направените по делото разноски в размер на 400 лв., съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. В., чрез адв. К. А. М. с адрес за призоваване [населено място], [улица]вх.А, ет.2 срещу принудителна административна мярка – принудително задържане на пътно превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, приложена на 19.11.2024г. в [населено място] от контрольор №39 – автомобилен транспорт в ЦГМ ЕАД за моторно превозно средство с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя, описана в съобщение № В 2534978/19.11.2024 г, издадено от контрольор 39 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

ОСЪЖДА В. К. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 400 /четиристотин / лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ:

